

[Peter Nielsen.]

fredshed, idet mennesker, der af samfundet er pålagt et hverv og et ansvar, også må have et passende vederlag herfor og ikke være afhængige af tilfældige indtægter. Hvervet som mønstringsbestyrer er i de senere år blevet mere omfattende. Det er ligeledes forbundet med et ikke ringe ansvar at skulle garantere, at ethvert dansk skib, som forlader dansk havn, er forsvarligt og lovmæssigt bemanded. Det hverv røgter vore mønstringsbestyrere samvittighedsfuldt.

Noget andet er så, om den udvikling, der er ved at ske ved sammensætningen af skibenes mandskaber, ikke er betænkelig. Jeg tænker her på den aspirantordning, som mange af vore rederier benytter sig af, og som vel også gennem de nye bemandsningsregler er lovfæstet. Dansk skibsfart kan her nemt komme ind i et bemandsningssystem, der næppe vil være af det gode. Den danske sømandsstand har altid været velanskrevet, og selvom kaptajn Carlsen vel er et enestående eksempel, har dette at være dansk sømand altid været en anbefaling i sig selv på alle verdenshavene og i alle nationers skibe. I alle andre erhverv går man mere og mere over til, at man skal lære arbejdet at kende fra bunden, før man kommer til at lede det. Vort forsvar har indført det prisværdige, at man skal være menig, før man bliver befalingsmand, medens kofardifarten nu synes at gå den modsatte vej ved gennem aspirantsystemet at ville skabe en officersstand, der ikke rekrutteres fra mandskabet; derfor må vore mønstringsbestyrere i dag sende skibe afsted, hvor mandskabet mere og mere afløses af aspiranter, og dette er ved at være et specielt dansk fænomen; hverken Norge eller Sverige benytter sig af dette system. Da man tilstræber fællesnordiske regler for skibsfart, virker det altså heller ikke her heldigt.

Spørgsmålet må derfor være, om der ikke bør tilstræbes en revision af hele vor sømandsuddannelse. Vor obligatoriske sejl-skibstid for navigatører er Danmark ene om at opretholde, og det system, hvorefter man skal på sømandsskole, før man overhovedet har lugtet saltvand, er næppe heller holdbart, idet disse skoler tit besøges af elever, som aldrig kommer til søs.

Et andet spørgsmål er de mange dispensationer, skibstilsynet efterhånden giver rederne. Her ville det være heldigt, om mandskabsorganisationerne kunne blive repræsenteret indenfor skibstilsynet. Men foreløbig må vore mønstringsbestyrere altså mønstre mandskab ud efter de gældende regler, og for dette skal de selvfølgelig have deres vederlag.

Det er glædeligt, at unge grønlænderes adgang til de forskellige erhverv lettes mere og mere, og vi vil også snart se dem som sømænd. Derfor vil det være nødvendigt med en mønstringsbestyrerordning for Grønlands vedkommende, hvilket lovforslaget også tilsigter.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Gideon: Jeg skal ikke komme nærmere ind på de almindelige betragtninger, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen nys fremsatte, men alene holde mig til det lovforslag, som er til behandling, og som jo i al sin enkelthed går ud på, at mønstringsbestyrerne udenfor København, der for deres virksomhed hidtil alene har været honoreret med de gebyrer, som blev erlagt for visse forretninger, fremtidig skal have vederlag som et fast honorar, medens gebyrerne til gengæld indgår i statskassen.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag henvises der til, at mønstringsbestyrerarbejdet i de senere år er blevet betydeligt udvidet ved, at en lang række forretninger, for hvilke der hidtil ikke er ydet betaling, er blevet henlagt hertil, og at forretningernes antal er meget ulige fordelt mellem de forskellige mønstringsbestyrere. Nogle har en indtægt, der svarer til det arbejde, der udføres, medens andre har en meget ringe indtægt, som ikke står i noget rimeligt forhold til det arbejde, der er forbundet med at holde sig à jour med alle de bestemmelser, der udfærdiges.

Det forekommer mig, at dette er en rimelig begrundelse for den foreslåede ordning, og lønningsrådet har også, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, ment at kunne tiltræde den. Det er Den danske Toldetats Forening, der har foreslået denne ordnings gennemførelse. Omkostningerne herved er heller ikke afskrækkelende, men de betyder dog en ny udgift,